

Nr 82.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående utförande av vissa nybyggnads- och förbättringsarbeten beträffande ekonomibygnader vid statens vårdanstalt å Vennngarn för alkoholister; given Stockholms slott den 27 februari 1925.

Kungl. Maj:t vill härmed, under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över socialärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla det förslag, om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

GUSTAF.

Gustav Möller.

Utdrag av protokollet över socialärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 27 februari 1925.

Närvarande:

Statsministern SANDLER, ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden OLSSON, NOTHIN, HANSSON, LINDERS, LARSSON, WIGFORSS, MÖLLER, LEVINSON.

På framställning av Kungl. Maj:t medgav 1914 års senare riksdag, att Vennngarns kungsgård i S:t Olovs socken av Stockholms län finge från och med den 14 mars 1915 upplåtas till anordnande av en statens vårdanstalt för alkoholister samt anvisade närmare angivna belopp för anordnande av anstalten och inköp av inventarier.

Under år 1916 togs anstalten i bruk för sitt ändamål. Emellertid tilltog ungdomsbrottsligheten i landet under kristiden i sådan grad att den härför avsedda anstalten å Bona icke kunde mottaga samtliga minderåriga förbrytare, medan däremot Vennngarnsanstalten icke på långt när behövde tagas i anspråk för alkoholistvård. Med anledning härav biföll 1918 års lagtima riksdag ett

Bihang till riksdagens protokoll 1925. 1 saml. 73 häft. (Nr 82.)

347 25

av Kungl. Maj:t framställt förslag om Venngarnsanstaltens användande till- vidare som uppfostringsanstalt för minderåriga förbrytare och provisoriskt förläggande av den statliga alkoholistanstalten till Salbohed. Omflyttningen ägde rum den 1 augusti 1918.

Genom beslut av 1919 års lagtima riksdag bestämdes, att den provisoriska anordningen av en allmän uppfostringsanstalt å Venngarn skulle bliva definitiv.

Med hänsyn till å ena sidan den efter kristidens slut avsevärt minskade ungdomsbrottsligheten och å den andra Salbohedsanstaltens olämplighet för alkoholistvård har 1921 års riksdag bifallit en av Kungl. Maj:t gjord framställning om att provisoriskt ånyo förlägga alkoholistvården till Venngarn samtidigt med att eleverna vid den å Venngarn inrymda tvångsuppfostringsanstalten provisoriskt skulle överflyttas till huvudanstalten å Bona.

I enlighet härmed togs Venngarn den 1 oktober 1921 åter i bruk såsom statlig alkoholistanstalt, och från samma tidpunkt fungerar endast Bona såsom uppfostringsanstalt för minderåriga manliga förbrytare.

I propositionen nr 2 rörande tilläggsstat för år 1920 (andra huvudtiteln, punkt 17) föreslog Kungl. Maj:t riksdagen att till utförande av vissa ändrings- och nybyggnadsarbeten vid statens uppfostringsanstalt å Venngarn på nämnda tilläggsstat bevilja ett reservationsanslag å 120,000 kronor.

I skrivelse den 16 april 1920 (nr 131, punkt 10) fann riksdagen sig böra medgiva, att de föreslagna om- och nybyggnaderna komme till stånd i av departementschefen förordad omfattning. Däremot fann riksdagen icke skäl föreligga att bevilja anslag därtill med högre belopp än enligt den av anstaltsstyrelsen och dess sakkunniga uppgjorda kostnadsberäkningen, slutande å 103,000 kronor. I enlighet härmed uppfördes å tilläggsstaten för år 1920 ett reservationsanslag för ändamålet å sistnämnda belopp.

I ovannämnda proposition nr 2 rörande tilläggsstat för år 1920 (andra huvudtiteln) föreslog jämväl Kungl. Maj:t (punkt 18) riksdagen dels medgiva, att vad av det i 1919 års tilläggsstat uppförda reservationsanslaget å 414,000 kronor till vissa byggnads- och ändringsarbeten m. m. vid statens uppfostringsanstalt å Venngarn kunde återstå odisponerat, efter att de ändamål, för vilka anslaget vore avsett, blivit tillgodosedda, finge, i huvudsaklig överensstämmelse med i ärendet framfört förslag, användas till följande nybyggnads- och ändringsarbeten vid Venngarn, nämligen *nybyggnad av stall och svinhus med tillhörande gödselstäder samt av vagn- och redskapsbod ävensom dåvarande stallens omändring till ladugård samt byggande av ny gödselstad för den sålunda utvidgade ladugården*, dels ock för samma ändamål å tilläggsstat för år 1920 bevilja ett reservationsanslag å 175,000 kronor.

Den i ärendet lämnade utredningen fann riksdagen (skrivelsen nr 131, punkt 11) ådagalägga behovet av, att de av departementschefen förordade nybyggnads- och ändringsarbetena vid Venngarn snarast komme till stånd. Med avseende å arbetenas utförande förklarade sig emellertid riksdagen, i likhet med tvångsuppfostringssakkunniga, hava funnit, att genom begränsning av utrymmena i den till uppförande föreslagna stallbyggnaden en minskning i den för denna byggnad beräknade kostnaden borde kunna äga

rum, och syntes jämväl, enligt riksdagens förmenande, kostnaderna för vagn- och redskapsbodens uppförande kunna nedbringas. Med hänsyn härtill och då riksdagen icke funnit skäl föreligga att frångå de genom anstaltens försorg i slutet av år 1919 uppgjorda kostnadsberäkningarna, ansåge riksdagen det av Kungl. Maj:t äskade anslaget böra kunna nedsättas till 140,000 kronor. I anslutning härtill anvisade riksdagen för ändamålet ett reservationsanslag å 140,000 kronor å tilläggsstaten för år 1920. Tillika lämnade riksdagen det begärda medgivandet att till samma ändamål få använda odisponerade medel å förenämnda i 1919 års tilläggsstat uppförda reservationsanslag å 414,000 kronor. Dessa medel beräknades komma att uppgå till omkring 50,000 kronor.

Sammanlagda byggnadssumman för genomförandet av de olika ombyggnads- och nybyggnadsarbetena beträffande anstaltens ekonomibygnader beräknades enligt följande sammanställning:

ny stallbyggnad med gödselstad och planering.....	kronor	97,730:—
nytt svinhus med gödselstad	»	33,000:—
ny vagn- och redskapsbod	»	37,000:—
utökning av ladugården med dävarande stallet.....	»	10,000:—
ny gödselstad till ladugården.....	»	12,200:—
<hr/>		
Summa kronor		189,930:—

Med anledning av bland annat de utav riksdagen framställda erinringarna i avseende å förslaget till ekonomibygnader inkom sedermera styrelsen för statens uppfostringsanstalt å Bona i egenskap av styrelse jämväl för statens uppfostringsanstalt å Venngarn med plan för de nya ekonomibygnadernas placering ävensom förenklade ritningar till stallbyggnad, vagn- och redskapsbod samt ritning till svinhusbyggnad. Nämda plan och ritningar fastställdes av Kungl. Maj:t genom brev den 9 juli 1920, samtidigt varmed ovannämnda anslag å 140,000 kronor ställdes till anstaltsstyrelsens förfogande.

Efter det den statliga alkoholistanstalten från och med den 1 oktober 1921 åter förlagts till Venngarn, avgav styrelsen för denna anstalt till Kungl. Maj:t, huvudsakligen för vinnande av besparing, dels förslag till ändrad plan för placering av stall, vagnslider och svinhus och dels utredning jämte kostnadsberäkningar rörande uppförande av nämnda byggnader ävensom ritningar till stallet samt till ett större vagnslider med och ett mindre vagnslider utan sädesmagasin. De två vagnslidren voro avsedda att anläggas i stället för den förut omförmälda vagn- och redskapsboden. Då det gamla svinhuset iståndsatts, syntes ännu någon tid kunna anstå med uppförande av den nya svinhusbyggnaden. Å andra sidan omfattade anstaltsstyrelsens förslag jämväl anordnande av elektriskt ljus och komplettering av vattenledning, varjämte ett foderrum var ämnat att inredas i ladugården.

Enligt utredningen i ärendet skulle kostnaderna för ifrågakvarande byggnadsarbeten uppgå till ett sammanlagt belopp av 152,500 kronor, fördelat å följande poster:

uppförande av stallbyggnaden	kronor	94,000: —
» » det större vagnslidret med sädesmagasin ..	»	29,000: —
» » det mindre vagnslidret (utan sädesmagasin)	»	6,500: —
» » för stallet och ladugården gemensam göd- selstad	»	9,000: —
utökning av ladugården med dåvarande stallet samt in- redning av foderrum mellan ladugården och logen	»	11,000: —
anordnande av elektriskt ljus och komplettering av vatten- ledning	»	3,000: —
		<hr/>
	Summa kronor	152,500: —

Genom brev den 11 augusti 1922 fastställde Kungl. Maj:t, med ändring därtutinnan av bestämmelserna i brevet den 9 juli 1920, de av anstaltsstyrelsen ingivna ritningarna och planen samt bemyndigade styrelsen att för en kostnad av högst ovan angivna belopp, 152,500 kronor, låta utföra ifrågasvarande nybyggnads- och ändringsarbeten samt anordnande av elektriskt ljus och komplettering av vattenledning i huvudsaklig överensstämmelse med sålunda fastställda ritningar och plan.

I skrivelse den 20 oktober 1924 har styrelsen för alkoholistanstalten upptagit frågan om användningen av ovannämnda av riksdagen å tilläggsstat för år 1920 till ändrings- och nybyggnadsarbeten beträffande bostadsbyggnader å Venngarn anvisade reservationsanslag å 103,000 kronor. Därjämte har styrelsen anhållit att få disponera en del av de år 1920 anvisade medlen till nybyggnads- och ändringsarbeten i fråga om ekonomibyggnader vid Venngarn för ändamål, som icke blivit tillgodosedda genom nyssnämnda brev den 11 augusti 1922.

Vidkommande det utav anstaltsstyrelsen avgivna förslaget till disposition i viss omfattning av nyssnämnda anslag å 103,000 kronor till *bostadsbyggnader* har förslaget, då detsamma icke ansetts innefatta rubbning av de utav Kungl. Maj:t och riksdagen godkända grundplanerna för vederbörande arbetens utförande, av Kungl. Maj:t slutgiltigt prövats den 20 innevarande februari och därvid vunnit godkännande.

Vad åter angår anstaltsstyrelsens förslag beträffande *ekonomibyggnaderna* torde detta av skäl, som i det följande komma att utvecklas, böra underställas riksdagen.

Av det förut anförda framgår, att 1920 års riksdag beviljat ett reservationsanslag å 140,000 kronor till vissa nybyggnads- och ändringsarbeten beträffande dylika byggnader vid Venngarn ävensom medgivit, att återstoden av ett å 1919 års tilläggsstat anvisat reservationsanslag å 414,000 kronor finge användas för samma ändamål. Denna återstod beräknades, såsom förut nämnts, komma att utgöra omkring 50,000 kronor. Av anstaltsstyrelsens förevarande skrivelse ävensom riksräkenskapsverkets budgetredovisningar framgår, att — inräknat överförda reservationer från förenämnda anslag å 1919 års tilläggsstat — å det å 1920 års tilläggsstat anvisade reservationsanslaget av 140,000 kronor till ovannämnda ändamål vid 1920 års utgång

fanns disponibelt ett belopp av 191,499 kronor 16 öre. Sedan genom förenämnda brev den 11 augusti 1922 för närmare angivna ändamål avsetts ett belopp av 152,500 kronor, utgjorde återstående beloppet 38,999 kronor 16 öre.

Under framhållande av att sistnämnda belopp funnes tillgängligt för uppförande av det i 1920 års plan ingående, men ännu ej uppförda *svinhuset*, har anstaltsstyrelsen i sin förevarande skrivelse anfört, att på styrelsens anmodan ingenjören hos byggnadsstyrelsen John Telander omräknat kostnaderna för denna byggnad — inklusive gödselstad — enligt den år 1920 förelagda ritningen efter nuvarande priser. Enligt denna omräkning, verkställd den 15 oktober 1924, skulle kostnaderna uppgå till 28,200 kronor mot 33,000 kronor enligt 1920 års förslag. Emellertid finner anstaltsstyrelsen ytterligare någon tids uppskov böra ske med uppförandet av denna byggnad. Såsom motiv härför anföres huvudsakligen följande.

Den nuvarande inspektoren för jordbruket hade begärt avsked från den 14 mars 1925, vilket av styrelsen beviljats. Det syntes lämpligt, att uppgörandet av den definitiva planen ej mindre för själva *svinhusbyggnaden* än även för dess djurbesättning och för avdelande av personal till djurens skötsel borde ske under samråd med den nye ledaren av anstaltens jordbruk, sedan denne tillsatts och hunnit sätta sig in i anstaltens förhållanden. Styrelsen hade sålunda för avsikt att, när detta kunde ske, återkomma till denna fråga.

Härjämte anmäler anstaltsstyrelsen, att av de arbeten, till vilkas utförande uti brevet den 11 augusti 1922 avsetts tillhopa 152,500 kronor, samtliga nu blivit fullbordade med undantag av den planerade inredningen av ett foderrum mellan gamla ladugården och logen. Totalkostnaden för de sålunda utförda arbetena har enligt styrelsen uppgått till 142,353 kronor 90 öre. Ett överskott av 10,146 kronor 10 öre kunde alltså för närvarande redovisas i avseende å nyssnämnda belopp av 152,500 kronor. Ifrågavarande överskott finner styrelsen böra i första hand användas icke till inredande av nyssnämnda foderrum utan till uppförande av en *rotfruktskällare* jämte en överdelsamma uppförd *virkeslada* i huvudsaklig överensstämmelse med två av ingenjören hos byggnadsstyrelsen Birger Westerdahl den 16 och den 25 oktober 1924 uppgjorda, i ärendet ingivna ritningar.

Härom yttrar styrelsen huvudsakligen följande.

Styrelsen hade kommit till insikt om att ett foderrum enligt 1922 års plan numera icke vore behövt, sedan utrymmen för foder beretts i överbyggnaden över det nya stallet och å ladugårdsvinden, varemot dels en frostfri källare för anstaltens potatisförråd, dels ett förvaringsrum för virke skulle vara synnerligen behöfliga. Kostnaden skulle enligt ritningarna samt kostnadsberäkning den 15 oktober 1924 av ingenjören Telander uppgå till 5,700 kronor jämte 1,500 kronor för sprängning och grundläggning, alltså sammanlagt 7,200 kronor, och sålunda endast kräva en del av överskottet från det i brevet den 11 augusti 1922 angivna beloppet 152,500 kronor.

Återstoden av nyssnämnda i brevet den 11 augusti 1922 omförmälda belopp å 152,500 kronor, utgörande kronor 2,946: 10 (10,146: 10—7,200), jämte vad ytterligare resterade å de av riksdagen år 1920 anvisade medlen till ekonomibyggnader efter avdrag av det för *svinhusets* uppförande numera beräknade

beloppet, utgörande kronor 10,799:16 (38,999:16—28,200), eller sålunda tillhopa 13,745 kronor 26 öre anhåller anstaltsstyrelsen att få använda till utförandet av vissa *förbättringsarbeten å den gamla ladugården*. Till stöd härför yttrar styrelsen i huvudsak följande.

Den gamla ladugården, som icke berördes av 1920 års ny- och ombyggnadsplan, befunde sig sedan länge i ett mycket otillfredsställande skick. Behovet av en grundlig reparation och ändring av densamma hade också tidigare framhållits, men hade fått stå tillbaka för andra krav, som ansetts än mera trängande. Det torde med hänsyn till det statsfinansiella läget vara utsiktslöst att nu upptaga denna tämligen omfattande ombyggnadsfråga, och styrelsen såge sig därför nödsakad att avstå därifrån. Men däremot kunde styrelsen icke underlåta söka åstadkomma åtminstone sådana förbättringar i den gamla ladugården, som vore oundgängligen nödvändiga redan för dess tillbörliga underhåll och vartill medel kunde beredas utan äskande av nya anslag. *Golvet* i den gamla ladugården, som vore belagt med trä och genompyrdes av urin och spillning till uppenbar våda för snygghet och hygien, måste ersättas med *cementbeläggning*, som införts i ladugårdens nu färdiga, nya del. I samband härmed borde *foderborden*, som i gamla ladugården vore olämpligt höga, *sänkas* till samma höjd, som använts i den nya delen, varigenom utfodringen skulle underlättas. Slutligen måste *spåntaket* över gamla ladugårdsbyggnaden, vilket till största delen vore uppruttet, *ersättas med ett nytt*.

Kostnaderna för dessa arbeten, framhåller styrelsen vidare, hade av ingenjören Telander den 15 oktober 1924 beräknats till 9,500 kronor för golv och foderbord och 5,000 kronor för nytt tak. Därtill komme schaktnings- och sprängningsarbeten, som enligt styrelsen ej torde kräva mer än 75 kronor. Dessa kostnader, tillhopa 14,575 kronor, skulle tydligen, då de avsåge ändamål, vilka efter allmän praxis vore att hänföra till underhållsarbeten, kunna bestridas antingen av det årliga underhållsanslaget eller av jordbrukets medel. Då emellertid dessa konton för närvarande skulle alltför hårt belastas av så betydande utgifter på en gång och då, såsom förut påvisats, överskott bleve tillgängliga å de år 1920 anvisade medlen, ville styrelsen föreslå, att erforderligt belopp i första hand finge disponeras från dessa medel. Då vid bifall härtill sammanlagt 13,745 kronor 26 öre skulle stå till förfogande för ladugårdens reparation, komme av den beräknade kostnaden för denna, 14,575 kronor, endast att återstå 829 kronor 74 öre. Därest icke denna brist låte sig utjämnas genom att kostnaderna för ifrågavarande ändamål kunde nedbringas med motsvarande belopp, vilket enligt styrelsen ingalunda torde vara uteslutet, ville styrelsen föreslå, att sagda felande belopp måtte få utgå av årsanslaget till byggnaders underhåll.

Byggnads-
styrelsen.

Byggnadsstyrelsen har i utlåtande den 30 oktober 1924 förklarat sig icke hava något att erinra i ärendet.

Lantbruks-
styrelsen.

Till följd av remiss har lantbruksstyrelsen den 12 november 1924 yttrat sig i ämnet samt därvid anfört bland annat följande.

Den ifrågasatta *rotfruktsskällaren* med *virkeslada* funne lantbruksstyrelsen väl motiverad och hade intet att erinra emot föreliggande förslag i denna del. Den gamla *nötkreaturladugården* vid Venngarn befunde sig i dåligt

skick. Den vore mörk och ohygienisk samt krävde enligt lantbruksstyrelsens förmenande med nödvändighet vissa förändringar för att kunna fylla ens de mest måttliga krav vid framställande av en så ömtalig och viktig produkt som mjölk. Mera omfattande åtgärder än den nu tillämnade skulle därför vara synnerligen önskvärda. Då anstalten emellertid av ekonomiska skäl icke ansett sig böra nu ifrågasätta sådana och de föreslagna förbättringarna skulle undanröja de svåraste olägenheterna utan att på något sätt utgöra hinder för vidare åtgärder, funne lantbruksstyrelsen skäl att tillstyrka framställningen i detta avseende.

I utlåtande den 29 november 1924 har socialstyrelsen förklarat sig icke finna något vara att erinra mot förevarande framställning utan tillstyrkt densamma. Socialstyrelsen.

Slutligen har statskontoret den 15 december 1924 utlåtits sig i ärendet samt därvid erinrat om att Kungl. Maj:t hos 1921 års riksdag gjort hemställan om medgivande att använda bland annat nu ifrågavarande anslag å 140,000 kronor till vissa närmare angivna byggnadsarbeten vid Venngarn (statsverkspropositionen, andra huvudtiteln, punkt 48) men att riksdagen (skrivelsen nr 2 A, punkt 46), enär förslaget enligt riksdagens uppfattning inneburit ett frångående av den genom tvångsuppfostningsverkens försorg uppgjorda och av 1920 års riksdag godkända planen för ändrings- och nybyggnadsarbetena vid Venngarn, ansett sig icke kunna bifalla förslaget. Riksdagen hade därvid tillika uttalat, att samtliga de byggnadsföretag å Venngarn, till vilkas utförande riksdagen anvisat medel, enligt riksdagens förmenande, vore av samma betydelse, även då Venngarn komme att provisoriskt upplåtas för alkoholisthem. Statskontoret.

Då även det nu föreliggande förslaget till ändrings- och nybyggnadsarbeten vid Venngarn i vissa avseenden avveke från den av 1920 års riksdag godkända planen för dessa arbeten, föreställde sig statskontoret, som icke vore i tillfälle att göra något uttalande rörande ändamålsenligheten av de föreslagna arbetena, att frågan om utförande av dessa arbeten borde underställas riksdagen.

Det framgår av det anförda, att enligt anstaltsstyrelsens beräkningar ett belopp av sammanlagt 49,145 kronor 26 öre (10,146: 10 + 38,999: 16) för närvarande återstår oanvänt å det å tilläggsstat för år 1920 anvisade reservationsanslaget till vissa nybyggnads- och ändringsarbeten beträffande ekonomibyggnader vid Venngarn. Av detta belopp anser anstaltsstyrelsen, att 28,200 kronor böra reserveras till uppförande av det i 1920 års plan omförmälda svinhuset. Återstoden 20,945 kronor 26 öre avser styrelsen att komma till användning dels för uppförande av en rotfruktskällare jämte en över densamma uppförd virkeslada och dels till utförande av vissa förbättringsarbeten å gamla ladugårdsbyggnaden, nämligen ersättande av det nuvarande trägolvet med cementbeläggning, sänkning av foderborden och påläggning av nytt tak. Dessa nybyggnads- och förbättringsarbeten torde visserligen nära ansluta sig till det syfte, vartill anslaget i fråga beviljades, eller ekonomibyggnadernas iordningställande, men lära dock icke kunna anses falla inom ramen för den av riksdagen år 1920 godkända byggnadsplanen. Styrelsens förslag i förevarande avseende torde alltså böra underställas riksdagen. Departements-
chefen.

Kostnaderna för ovanberörda arbeten hava, såsom förut nämnts, av anstaltsstyrelsen med ledning av utav ingenjören hos byggnadsstyrelsen J. Telander den 15 oktober 1924 uppgjorda beräkningar uppskattats, för rotfruktskällaren med virkesladan till sammanlagt 7,200 kronor samt för förbättringsarbetena å gamla ladugårdsbyggnaden till 14,575 kronor. För uppförandet av rotfruktskällaren med virkesladan hava två ritningar den 16 och den 25 oktober 1924 uppgjorts av arkitekten hos byggnadsstyrelsen Birger Westerdahl.

Behovet och ändamålsenligheten av de nu ifrågasatta nybyggnads- och förbättringsarbetena hava uttryckligen vitsordats av lantbruksstyrelsen, och mot de uppgjorda ritningarna och kostnadsberäkningarna har någon erinran icke framställts från byggnadsstyrelsens sida. För egen del kan jag därför icke annat än tillstyrka, att arbetena i fråga komma till utförande. Vidkommande det sätt, varpå medel härtill skulle beredas, synes mig synnerligen lämpligt, att ännu icke använda medel å ovannämnda å tilläggsstat för år 1920 beviljade reservationsanslag av 140,000 kronor tagas i anspråk för uppförande av rotfruktskällaren med virkesladan. Däremot kunde det måhända sättas i fråga att icke från samma anslag jämväl bestrida utgifterna för förbättringsarbetena å den gamla ladugården, enär dessa utgifter närmast torde vara att hänföra till underhållskostnader och därför borde utgå från den till underhåll av byggnader upptagna posten i driftkostnadsstaten eller ock av jordbrukets medel. Då emellertid dessa konton härigenom skulle drabbas av alltför stora engångsutgifter, delar jag anstaltsstyrelsens uppfattning, att jämväl kostnaderna för förbättringsarbetena böra till ett belopp av högst 13,745 kronor 26 öre utgå från 1920 års anslag till ekonomibyggnader. Det för förbättringsarbetenas utförande eventuellt ytterligare erforderliga beloppet av 829 kronor 74 öre torde, på sätt styrelsen ifrågasatt, kunna bestridas från den för byggnaders underhåll avsedda posten i driftkostnadsstaten.

På grund av det anförda får jag hemställa, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att medgiva, att till bestridande av kostnaderna för utförande enligt av mig här ovan förordat förslag av nybyggnads- och förbättringsarbeten beträffande ekonomibyggnader vid statens vårdanstalt å Venngarn för alkoholister må intill ett belopp av högst 20,945 kronor 26 öre användas det av riksdagen på tilläggsstat för år 1920 anvisade extra reservationsanslaget av 140,000 kronor till nybyggnads- och ändringsarbeten vid statens uppfostringsanstalt å Venngarn.

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan behagar Hans Maj:t Konungen lämna bifall samt förordnar, att proposition i ämnet av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar, skall avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:

Herman Hultkrantz.